

[Ebba Strange]

nu får en undersøgelse fra Justitsministeriets side af, hvor meget straffelovens § 266 b er blevet brugt. Hvad er det egentlig, vi mener med det? Det er jo den, som flere ordførere, også ministeren, har henvist til, at hvis man offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, som truer, forhåner eller nedværdiger grupper på grund af deres race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, kan man straffes.

Det er klart, at en sådan lovparagraf har en gråzone i forhold til grundlovens ytringsfrihedsparagraf. Jeg vil godt sige, at for os i SF betyder grundlovens § 77 og § 78 meget. § 77 er ytringsfrihedsparagraffen, § 78 er paragraffen om, at der er foreningsfrihed her i landet, at vi har lov at danne foreninger. Men § 78 har også et stk. 2, nemlig at hvis en forening søger at nå sine mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning, skal den opløses.

Jeg mener, at det er de konkrete ting, som står i lovparagrafferne, vi skal forholde os til, og ikke forbyde en forening, bare fordi vi ikke kan lide den, og fordi den fremfører nogle ubehagelige, modbydelige budskaber. Det er vores holdning i Socialistisk Folkeparti.

Med hensyn til udvisningsbestemmelserne var vi i forbindelse med udlændingeloven nogle af dem, der kæmpede for, at vi skulle have forholdsvis lempelige udvisningsregler, at det ikke skulle være for let at sende udlændinge ud af Danmark, når de først én gang havde fået opholdstilladelse her. Der er udvisningsbestemmelser i udlændingeloven, som handler om de tilfælde, hvor der er begået noget, der er strafbart i Danmark. Og når det drejer sig om den konkrete sag, har den fået den udgang, som justitsministeren gjorde rede for. Jeg mener ikke, at vi generelt skal udvide udvisningsbestemmelserne, sådan som Fælles Kurs foreslår.

På den baggrund afviser vi fra SF's side begge Fælles Kurs' forslag, men opfordrer alle i Folketinget til at gå aktivt ind, også med deres bagland, i en demokratisk bekæmpelse af de nynazistiske tendenser, som stikker hovedet frem i Danmark i disse år.

Bjørn Elmquist (V):

Det kan kun kalde på sympati, at Fælles Kurs melder sig i rækken af politiske partier og meningspåvirkere i Danmark, der går imod nazisme. Det skal jeg starte med klart at fastslå er

vores opfattelse i Venstre. Det er kun godt, at der er mange meningstilkendegivelser, som gør det klart, hvad man mener om den form for politisk bevægelse.

Det her handler meget om, hvilke midler vi i et demokrati og i et åbent demokratisk samfund som det danske mener det er rigtigt at tage i anvendelse for at bekæmpe den slags bevægelser, det her drejer sig om, det være sig på den alleryderste højrefløj eller den alleryderste venstrefløj.

Vi havde for kort tid siden, i sidste uge, en debat her i Folketinget affødt af, hvad der foregår i de besatte områder, og Israels fremfærd dér. Der var flere af os, der prøvede at komme med bud på, hvilke midler demokratiet bør tage i anvendelse og i hvert fald ikke bør tage i anvendelse, når det kommer til at bekæmpe udemokratiske kræfter.

Jeg vil gerne gentage en betragtning, jeg havde fremme dér, nemlig at det er godt at være tolerant, men hvor går tolerancens grænser? Skal man være så tolerant, at man også tolererer intolerance? Og hvis vi skal stille det samme spørgsmål for så vidt angår de demokratiske midler: Skal vi i forsøg på at forsvare demokratiet også tage mindre demokratiske midler i anvendelse? I visse tilfælde kan man naturligvis blive nødt til det.

Efter disse mere generelle indledende bemærkninger vil jeg så gå over til at kommentere de to forslag, der ligger foran os, og skynde mig at erklære mig enig i det, der er blevet sagt fra talerstolen indtil nu.

Beslutningsforslag nr. B 127 handler om straffelovens § 266 b. Vi mener ikke, at der er anledning til at gå ud i en opstramning af § 266 b af disse årsager. Der kan være andre områder, man kan overveje, f.eks. om »mindretal« og »minoriteter« er defineret rigtigt i § 266 b. Men sådan som man her foreslår fra Fælles Kurs' side at ændre reglerne om at skride ind mod politiske bevægelser, mener vi ikke, det ville være korrekt.

For så vidt angår udvisningsreglerne mener vi, at det skal have så lidt karakter af politiske afgørelser som overhovedet muligt. Det skal lægges ind under de retsgarantier, der gælder i vores samfund. Det skal være et domstolsanliggende. Vi skal være meget forsigtige med ud fra politiske motiver at stramme disse regler op.